

THÀNH - THẮT
BÌNH-HÒA GIA-ĐÌNH

(A) AI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ
(Đệ Ngũ Niên)

No: 10

GIA-ĐÌNH, Le 15 Janvier 1.935

THƯỢNG ĐÀU - SƯ

Gởi cho ĐỨC HỘ-PHÁP TÒA-THÁNH
TÂY-NINH.

Kính ĐỨC HỘ - PHÁP

Tôi gởi theo đây một bốn Châu-Tri số:
9 của Ban Chính-Đạo, gởi mời toàn Đạo từ
Chức-Sắc Thiên-Phong tới Tín-Đồ, nhóm HỘI
VAN-LINH tại Thành-Thất An-Hội (Bến-Tre)-
mà chọn cử một vị để cầm giềng mối Đạo và
nhứt định sự hiệp về Tòa-Thánh Tây-Ninh -
mà làm việc.

Ban Chính-Đạo ấy ra đời do Thiên-Ý
của ĐỨC CHỈ-TÔN và sự mời nhóm Vạn-Linh
đây là cũng nơi lòng Trời khiến vậy, còn
mời về Thành-Thất Bến-Tre là sự bất đắc dĩ
cực chẳng đã, vì sau khi an-tàng Anh Cả
rồi sự bất hòa cũng còn thấy nơi TÒA-THÁNH
TÂY-NINH.

Xin Ngài xem cái Châu-Tri này, và sẽ
thấy mấy cái trước của Ban-Chính-Đạo Bến
Tre đã truyền ra và đã gởi cho Ngài rồi,
thì Ngài sẽ rõ cái tâm của chúng tôi để
trộn về sự lo lắng phục hồi đức-tin của
Đạo-Hữu đang xiêu ngã, về về sự hòa-bình
trở lại cho bước Đạo được vững vàng đi tới
Vây bốn phận tôi phải cho Ngài hay, như -

Ngài có cho toàn Đạo chẳng phân thuận nghịch
 nghịch về thong thả nơi Tòa-Thánh Tây-Ninh
 thì ngày Mùng 8 tháng Giêng nhằm ngày Vía
 ĐỨC CHÍ-TÔN, các con lớn nhỏ của THẦY hết
 thầy sẽ kéo về một lượt mà nhóm Hội Vạn -
 Linh cân phân công-quả và chọn một vị để
 cầm giềng mới Đạo.

Được kết quả xong đến Giờ Tý chúng ta
 sẽ vào Bưu-Điện mà làm Lễ ĐỨC CHÍ-TÔN và
 nguyện từ đây sắp tới chúng ta sẽ khôn-
 ngoan hơn. Ai còn giả dối mưu mô xin THIÊN
 ĐÌNH hành xác tại thế mà làm gương cho
 người sau sợ lấy giữ gìn mà hành Đạo.

Nếu mỗi chúng ta quên được cái hẹp hòi
 cá nhân, thì bữa đó chúng ta sẽ hiến được
 cho THẦY một lễ rất trân trọng không chỉ
 bằng, rồi sẽ được THẦY vui vẻ thấy chúng
 ta hòa hiệp mà ban ơn vô tận cho chúng ta
 xấp năm, xấp mười khi trước. Cái lễ này sẽ
 hiến được cũng không là do nơi Ngài hết
 9/10. Xin Ngài suy xét lấy.

Tôi tưởng cũng nên cho Ngài biết trước
 như Ngài không vui thuận cho Đạo về Chùa
 thì Đạo cũng sẽ nhóm nơi Thánh-Thất Bến-Tré
 định đoạt xong rồi, có lẽ cũng tuân mạng
 Trời mà kéo luôn về Chùa lo làm việc Đạo.

Chúng ấy nếu có xảy ra sự chi xung đột
 thì về Ngài chịu trọn phần trách nhiệm đó

hết cõi với Đạo và với Đời.

Xin Ngài nhớ Tòa-Thánh là của Đạo -
 của Đạo là của chung, là của Vạn-Linh -
 một phần ít từng Đạo không đủ cho Ngài -
 chôn hết một mình.

Xin Ngài vui vẻ để trả lời thư này cho
 cho tôi biết nội buổi mai ngày 18 Janvier
 1.935 tôi sẽ vô Tòa-Thánh nơi Dinh Ngài
 mà nhận lãnh./

Nay Kính
 (Ký tên)

THƯỢNG-TƯƠNG-THANH

-----7-----

TÒA-THÁNH TÂY-NINH, LE 27 JANVIER -
 1.935

H Ộ - P H Á P

Cùng vị THƯỢNG-TƯƠNG-THANH.

THÁNH-THẤT BẾN-TRÉ.

Kính Đạo-Huỳnh;

Bản-Đạo có được lúc thư số: 10 đề
 ngày 15 Janvier 1.935 của Đạo-Huỳnh nói về
 việc nhóm Vạn-Linh tại Tòa-Thánh ngày Mùng
 8 Tháng Giêng, và định cho Bản-Đạo phải
 trả lời nội bữa mai ngày 18 Janvier 1.935.

Trước khi luận đến các khoản đại khái
 trong thư của Đạo-Huỳnh, Bản-Đạo thú thật-
 rằng: lấy làm ngạc nhiên và thấy thái độ
 hiện thời của Đạo-Huỳnh đã khác hơn buổi

trước rất nhiều, có lẽ Đạo-Huynh cũng nhỏ
 khi Đạo-Huynh còn biết tuân Luật Đạo biết
 phân đẳng cấp, biết phận Quyền Đẩu-Sư đến
 hầu chuyện cùng Bàn-Đạo, từ lời nói đến
 tư cách của Đạo-Huynh nó hòa nhã, nó nhỏ
 nhẹ, nó khuôn phép làm sao! Cho nên Bàn-
 Đạo thường tưởng rằng: Một ngày kia cũng
 có thể khuyên cho Đạo-Huynh biết ăn-năn tự
 hối mà khép mình trong khuôn viên Luật Pháp
 của Đạo. Bàn-Đạo không ngờ ngày nay Đẩu-
 Huynh tự trương-phướn được và còn cầm viết
 ký được một bức thư để hăm dọa Bàn-Đạo như
 vậy.

Đạo-Huynh! Khi vị NGỌC-TRANG-THANH vì
 hăm quyền mà khởi đồ mưu đục loạn đảng biếm
 vị ĐỨC QU.GIÁC-TÔNG. Người hành động cách-
 nào, mà rốt cuộc nó ra sao? Chưa hiểu Qu.
 Vạn-Linh là gì? Chưa biết cái Pháp-Luật về
 quyền ấy như thế nào? Mà cũng dám hiệp với
 một nhà Chánh-Trị ngoài Đới (chẳng có chun
trong Đạo) Nhóm Liên Hội Vạn Linh rồi việc
bắt thành phải tự mình lui bước, lại còn
 tuyên-bố rằng: Cả Cáo Trang đã giao phó
 cho Tòa-Đới phân định chánh tà. Rồi giữa
 Tòa Đới những lời vu cáo vô bằng cứ, những
 điều biếm nhẽ đều tiêu tan như tuyết giá
 để *mưa sạch bụi trần* cho ĐỨC QU.GIÁC-TÔNG
 Cho nên lúc Đấng Tiên Ngai mới được toàn
 Đạo thương tiếc và an táng Ngai long trong
 đường ấy.

Bàn-Đạo coi lại buổi trước vị NGỌC
 TRANG-THANH hành động thế nào, thì ngày
 nay Đạo-Huynh cũng khởi hành đảng lo đồ
 mưu thiết kế để hăm dọa, cũng bắt kể
 Luật-Pháp, cũng đục loạn, cũng phân chia
 con cái ĐỨC CHÍ-TÔN, cũng lợi dụng đic-
 tin và lòng thật thà của Chư Đạo-Hữu
 kết cuộc rồi cũng sẽ tạo thêm trò cười
 cho Đới cùng Đạo.

Than ôi! Không lẽ Đạo lập ra đã không
 không hữu ích cho Đới, còn phá hoại sự
 trật-tự, sự êm tĩnh, sự hòa-bình và cuộc
 trị an của Đới đang mong mới nữa hay sao

Bàn-Đạo rất tiếc cho Đạo-Huynh, và cũng
 cũng vì lẽ đó mới viết bức thư trả lời
 này.

4/- Châu-Tri số: 9 của Ban Chính Đạo

Bàn-Đạo nhắc lại cho Đạo-Huynh nhớ
 rằng: Từ ngày Bàn-Đạo và Đức QU.GIÁC-TÔNG
 lập Đạo Nghị-Định thứ 17, ngang quyền
 Hành-Chánh của Đạo-Huynh và vị NGỌC-TRANG
 THANH có nhiều duyên cớ trong hệ Nghĩa
 là: Từ ngày 18 Juillet 1.933 đến nay thì
 Đạo-Huynh và vị Ngọc-Trang-Thanh đều lui
 về Bến-Tre và Sa-Đéc không biết được việc
 Chánh-Trị của Hội-Thánh nữa. Nhờ còn một
 phần Tín-Đồ còn nghe và theo Đạo-Huynh
 cùng Ngọc-Trang-Thanh cho nên mới lập ra
 phái riêng, có tôn chỉ riêng, kỷ-luật

riêng và Hành-Chánh riêng. Hành động càng ngày càng khác hẳn với Thánh-Ngôn của ĐỨC CHÍ-TÔN và các Đấng THIÊN-LIÊN, với PHÁP CHÁNH-TRUYỀN và TÂN-LUẬT. Thậm chí lời - Hồng Thệ của Đạo-Huynh và Ngọc-Trang-Thanh đã tự mình lập trước Thiên-Bản cũng ra vô giá trị.

Bản-Đạo trường một ít lâu đây, Phái - của Đạo-Huynh sẽ bỏ luôn đến Danh ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ nầy chớ. . . Con đường đã khác nhau thì tức nhiên cả giấy tờ chỉ do nơi Phái của Đạo-Huynh ban hành, đối với Bản-Đạo không nói ra, có lẽ Đạo-Huynh cũng chán biết rồi.

2/- Chọn cử một vị để cầm giềng mới - Đạo. Kể có tội đang chờ ngày nạp mình cho Tòa Đạo mà đem ra làm Đại-Biểu cho muôn-triệu sanh linh thì có chi chứng bằng.

Phép công cử GIÁO-TÔNG không phải để *đang và đời sẽ như người Đạo Huynh kiểu* *chưa có cả hoàn cầu, chớ chẳng phải một* bùm tay Tín-Đồ mà tạo dựng phạm vi ấy.

Bản-Đạo thấy Đạo-Huynh và vị Ngọc-Trang-Thanh, biết mình còn bậc Qu.Đầu-Su thì - chưa có quyền ra tranh cử, nên yêu cầu - Đấng Phái mình xúm riềng nhau tại Bến-Tre ngày 24 Decembre 1.934, rồi tôn lùn Đạo - Huynh và vị Ngọc-Trang-Thanh lên Chức Đầu-Su

Đầu-Su và Chương-Pháp cũng có quyền ra tranh cử. Cái sơ hành ấy chỉ có làm cho Chúng-Sanh thấy rõ cái hám tâm của nhị vị rõ ràng hơn.

Rồi đây sẽ thành ra một cuộc chọn - cử một vị để cầm giềng mới trong Đấng Phái, thế thì Đạo-Huynh chẳng cần cho Bản-Đạo hay để làm gì ?

3/- Hiện về Tòa-Thánh Tây-Ninh để - làm việc.

Ngày Đạo-Huynh và vị Ngọc-Trang-Thanh đã phân loạn Chơn-Truyền, toàn phương đánh đổ quyền hành của Đức QU. GIÁO-TÔNG thì Bản-Đạo cũng đã nhiều phen can gián. - Chính sự có một điều là Đạo bị phân chia phe chia phái, mà hệ phân phe chia phái thì tức phái có đều xung đột cùng nhau - Than ôi ! Cái khôn ngoan sáng tinh ấy - không đem kết quả cũng vì NGỌC-TRANG-TH THANH đang cầm cán để toàn phá loại Chánh Giáo của Đức CHÍ-TÔN, đương nhiên trước - mặt chúng ta để định hẳn thế nào cũng phải do một trường nào nhiệt.

Đạo-Huynh là người có cầm quyền Chánh Trị trong đương đời, cũng biết cái khó - khăn của phương giải quyết. Nói cho cùn - lẽ: Nếu Đạo-Huynh để hết ý đem mình ngồi *ở* địa vị của Bản-Đạo thì sẽ thấy chẳng - có chi hay hơn là ngồi đợi cho đời đảng có

tâm hòa thuận rồi sẽ liệu phương hợp tác
cùng nhau. Còn trái lại muốn để cho đôi
đàng đối diện đương cơn phân đấu tương
hành, ấy là vô tình gây nên một trường
rối loạn phi lý.

Vậy thì, sự của Đạo-Huỳnh tính về
Tòa-Thánh, nếu thoản như có một trận xung
đột mà ra, hay lẽ nào thì từ nơi Đạo-
Huỳnh quyết định điều ấy trước rồi.

Đạo-Huỳnh còn viết trong thơ rằng: -
Xin Ngài nhớ Tòa-Thánh là của Đạo là của
Van-Linh, là của chung. Cũng vì nhớ Tòa
Thánh là của Đạo, nên Bàn-Đạo nhất định
ở Tòa-Thánh mà gìn giữ của ấy cho Đạo.

Song lẽ Bàn-Đạo giữ của ấy là giữ
cho người biết tụng Luật Đạo, chứ không phải
phải giữ dùm cho những kẻ mưu toan phá
Đạo. Trước kia có ai buộc kẻ ấy phải
hứa chắc, phải Hồng Thệ rằng: Sẽ trọn
tuân Luật Lệ CAO-ĐÀI.

Trách nhiệm của Bàn-Đạo là cầm cây
cân công-bình buộc kẻ ấy phải giữ y theo
lời tự nguyện mà thôi. Bàn-Đạo cho biết
có Luật Đạo, chứ không hề biết đến cá
nhân, tình đồng Đạo là tình đồng Đạo,
còn Luật-Pháp là Luật-Pháp. Bàn-Đạo không vì
vì tình đồng Đạo mà quên Luật-Pháp được
huống chi người đã ra công khó khai phá

Tòa-Thánh là Bàn-Đạo đây, mà Bàn-Đạo
chưa hề kể đến công. Còn người lo vay
tiền mà mua đất cho Đạo là vị Qu.Đầu-Su
THÁI-THO-THANH mà người cũng chưa hề
nhắc đến của. Còn Đạo-Huỳnh chỉ là người
của Đạo tạm mượn cái tên đứng đứng bộ
đất dùm cho Đạo để đối phó cùng Đời mà
thôi lại ra Châu-Tri cho hay rằng: Đạo-
Huỳnh vẫn làm chủ đất, thì bên nào là
người sang đoạt của Đạo? là của Van-
Linh, là của chung.

4/- Một ít phần Đạo-Huỳnh tuy Ngài
Không đủ cho Ngài choán hết một mình.

Bàn-Đạo chỉ nói rằng: Chỉ biết mặt
Luật-Pháp chứ không hề biết đến cá nhân
cũng chưa lúc nào để ý đến phần ít hay
nhiều. Song lẽ: Bàn-Đạo thấy cái sai lầm
lớn của Đạo-Huỳnh là tưởng rằng một phần
ít Đạo, thì Bàn-Đạo nếu phải nói thiệt
thì chưa có bằng cứ chắc chắn nào để
giải quyết điều ấy được.

Bàn-Đạo chẳng phải tránh một cuộc
đối diện để phân biệt ít nhiều. Trái lại
chỉ có một điều là sợ Đạo-Huỳnh sẽ không
đủ sức kềm chế cái hung tâm của nhiều
người trong Đảng-Phái, là sợ cho sự thật
sẽ làm cho Đạo-Huỳnh và Đảng-Phái thất
vọng rồi phải xa THẦY bỏ Đạo mà thôi.

Ngôi GIÁO-TÔNG thế nào cũng có Chánh

Vì, ngày công-cử vị ấy chẳng xa đâu !
 Bàn-Đạo khuyên Đạo-Huynh và Đãng-Phái
 đừng bắt cấp để tránh một sự tranh đấu
 của Đạo-Huynh và Đãng-Phái muốn và sẽ
 lập ra cũng không quyết thắng được.

KẾT-LUẬN:- Bàn-Đạo cũng để hết ý để
 đọc thơ của Đạo-Huynh, thăm hiểu rằng:-
 Giờ này Đạo-Huynh vẫn trông cho Bàn -
 Đạo rất hăm vọng cái quyền hành của -
 Giáo-Tông, nên cố tâm giành giựt.

Đạo-Huynh quên rằng: Bàn-Đạo đã là
 người cầm quyền mà ban cho kẻ khác thì
 chẳng lẽ còn để lòng tham ganh hiềm ghét
 ngõ, có lẽ Đạo-Huynh còn nhớ ngày 12.03.
 1.932 là ngày thiết lễ rất long trọng ở
 tại Tòa-Thánh đặng Bàn-Đạo ban quyền GIÁO
 TÔNG cho ĐỨC THƯỢNG-ĐẦU-SU THƯỢNG-TRUNG-
 NHỰT, ban quyền hành ĐẦU-SU cho Đạo-Huynh
 và NGỌC-TRANG-THANH, THÁI-THO-THANH và
 ban quyền hành CHÁNH PHỐI-SU cho ba vị -
 khác, thì ngày ấy chính mình Bàn-Đạo đến
 ban quyền cho từng vị, chỉ trách nhiệm -
 cho từng người, thì mỗi vị đều có trả -
 lời với Bàn-Đạo: "Tôi đã thâu dáo Chơn -
 Truyền của ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ và từ
 đây xin giữ y Luật Đạo đặng làm tròn -
 phận sự". Cũng vì lẽ trên đây mà khi tr
 trước Bàn-Đạo mới thâu quyền Chánh-Phối-Su

Phối-Su giao cho HIỆP-THIỆN-ĐÀI cầm.

Ngày nay cũng vậy, thoản như Bàn-Đạo
 thâu quyền lại đặng để hết dạ nhắc nhiệm
 phong thường, để dặt là cố ý chọn Hiền -
 Tài đặng đem vào Thánh-Thế của THẢ Y đó thời
 thôi.

Bàn-Đạo chẳng vì tình riêng của ai, cứ
 cũng là coi ai đáng giá hơn mà xu phụ -
 cho nên vẫn lấy công-bình mà ban thưởng-
 quyền hành, chớ chẳng hề áp bức ai bao
 giờ./~

Nay Kính
 (Ký Tên)
PHAM-CÔNG-TẮC

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
 (Đệ Thất Niên)

TÒA-THÁNH (TÂY-NINH) LE 3 Novembre 1.932
 (MÙNG 6 THÁNG 10 NHÂM-THÂN)

NGỌC CHÁNH PHỐI-SU

Kiểm CHỦ-TRƯỞNG CHỨC-SẮC NAM-PHẢI

Gởi cho Chư vị Đàn-Hộ Tỉnh và Quận Đạo.

Hiền-Hữu;

Xin Hiền-Hữu đọc bức thơ sao lục dưới đây
 của Ông THƯỢNG-TƯƠNG-THANH Chánh-Phối-Su
 gởi khuyên Ông THÁI-CA-THANH ở Mỹ-Tho -
 hồi tâm đặng có trở lại đường chánh giác.

Các ý kiến tỏ ra trong thơ ấy đều hợp
 với ý kiến của tôi, nên khuyên Hiền-Hữu -

đọc lại cho rõ, hiểu cho chắc chắn rằng những việc của ông THÁI-CA-THANH bày bố ra hồi giờ, gánh sự rắc rối cho nền Đạo đầu cho chuyên hơn giản riêng mà làm cho vừa lòng, nên không nhằm Thánh-Ý. Nếu Đạo-Hữu nào còn mê-tín theo người nữa thì sau rồi dầu có ăn năn cũng muộn và trễ bước đường công-quả.

Xin Hiền-Hữu truyền lại cho Chu Đạo Hữu Nam-Nữ rõ biết mà tránh việc làm lạc ấy, hầu đi cho cùng bước Đạo mà về với THẦY.

NGOC-TRANG-THANH.

CHÁNH-PHỐI-SU THƯƠNG-TƯƠNG-THANH

Gởi cho Ông THÁI-CA-THANH ở Cầu-Vỹ Mỹ-Tho Hiền-Huỳnh;

Kính thăm Anh và để ít lời thành thật mong cho Anh vui đọc và để ý vào.

Tôi có tiếp được xấp THÁNH-NGÔN Hậu-Giang của Anh gởi và một cái thơ mời hội nơi Thánh-Thất Mỹ-Tho ngày Rằm tháng 10- tới đây. Tôi có đọc kỹ và cũng có đọc lại các Thánh-Giáo, Thánh-Ngôn, Anh gởi mấy lần trước. Tôi thấy rõ là một cuộc kháo do nơi Tam-Trần để cho Tà Thần mượn tên-cầm đồ. Trong 3 cái bạnh lớn của con người là Tham - Sân - Si - nếu bực cầm được đản đường mà không trừ hết còn một, hai-cũng phải bị vướng.

Anh đọc cho kỹ các Thánh-Ngôn của Cơ Bút Hậu-Giang từ khi ban sơ tới bây giờ tôi chắc Anh cũng thấy rõ cái hư thiệt ở trong như tôi vậy. Có một phần rất ít của Tiên-Thánh, còn bao nhiêu điều làm-mu chước của Tà Thần cầm đồ.

Anh muốn phân biệt chánh tà, thì cứ lựa những Thánh-Ngôn nào dạy: Thương yêu nhau, hòa-hiệp nhau luôn luôn mà dúi dất nhau trên con đường Đạo-Đức, bỏ giản bỏ hờn, đừng ghét, đừng nghịch với một ai là của Tiên-Thánh cho. Còn Cơ nào giảng cho Thi bài hay cho cách máy đi nữa mà có xen lộn vào những lời kích-trách, bày sự xấu của người, xúi giục sự hờn giận, nghịch lộn chia phe phân-phái đều là của Tà Thần, dầu có lấy tên Tiên-Thánh, cho đến tên THẦY mà ký vào đó cũng không nên tin. Vì những bực Quân-Tử, những người thiết tu hành còn ở thế cũng không thốt những lời làm những việc hèn như vậy. Phương chi là các Đấng Tiên-Thánh là bực trọn lành, biết biết khuyên học thuận, chớ không khi nào dạy phân chia.

Trong những bài của Tiên-Thánh giảng giảng dạy đều dùng toàn là lời tác như tiếng thương yêu, dạy rộng đạo-đức trông và trông vào thấy liền khí tượng Tiên

Thánh. Anh đọc lại các bài giảng cơ nơi Hậu-Giang coi được bao nhiêu có hình - trạng như vậy. Những Thánh-Ngôn do nơi Tòa-Thánh mà ra, nếu không đi về cao thượng đó cũng không buộc ai phải tin hết.

Nếu phăng lại gốc thì tôi rõ biết - khi ban sơ lúc Anh thay mặt cho tôi nơi Tòa-Thánh, Anh có bất bình về sự hành động, cử chỉ của mấy vị Đại-Thiên-Phong nơi đây đối đãi với Anh.

Vì sự bất bình này mà Anh dùng Cơ - Bút Rach-Giá để cập hỏi Bài "CHÁNH - TÀ YẾU LÝ" ra đời, rất hợp với cái tư - tưởng của Anh lúc đó mà làm cho Anh vui lòng để trọn đức-tin vào. Dù được Anh - rồi, nó dắt Anh đi lần lần từ mấy thứ - "AN THIÊN ĐẠI-HỘI" qua đến sự lập Tòa Thánh nơi Tam-Bình, Kiên-Giang, Thất Sơn đã nhiều phen tiên-trí này nó đều trôi - hết, nay lại đem Anh trở về lập Tòa-Thánh Trung-Uong Mỹ-Tho là chỗ của Anh. Tôi - xét kỹ thiệt toàn là công cuộc của cơ cảm dỗ Hậu-Giang, do sự bất bình kia mà gây tạo ra đó. Anh suy nghĩ đến thì Anh thấy liền, cơ ấy lợi dụng cái danh, cái chức-Sắc của Đạo mà dụ người, Anh thấy rõ trong hàng Chức-Sắc theo Anh có một phần đông chưa trừ được cái lòng háo danh

có khi cũng còn vì tranh nhau cái phẩm cao thấp mà gây hờn chác giận nữa, té ra Anh đã công kích hẳn những sự trục- lợi nơi người, rồi Anh trở lại không tránh khỏi cái sự cầu danh nơi mình đó phải chi hết thấy chu vi theo giúp Anh Nam-Nữ cũng vậy, dùng một ai Cầu-Phong Phòng Chức-Sắc, dùng một ai nghe Anh Cầu-Phong cho ham mà lãnh, dùng một ai nghe nói Cơ Kêu Phong Chức cho lật- đật vui chịu, thì tên MINH-CHON-LÝ của Cơ-Bút Hậu-Giang đặt ra để mà công kích Tây-Ninh đó, còn có chỗ phải nghĩa.

Sau khi kích bác nhục mạ Tây-Ninh- rai bỏ-cáo mạ vắn khắp Lục-Tỉnh, nay Anh và các Chu Vi giúp Anh lại để cho Tà-Thần xúi dục mà hăng hái thế lãnh - gia-phong lập riêng một Hội-Thánh Trung Uong tự mình làm chủ, làm cho ai trông vào cũng thấy cái chủ-nghĩa MINH-CHON- LÝ của Hậu-Giang kết chung lại là một trường háo danh, ham chức đó thôi. Đạo ở nơi nào, Đức ở nơi nào? Thương ôi - Thanh ôi ! cho chư Đạo-Hữu Nam-Nữ không rõ thấu mà ngã với Anh theo cơ cảm dỗ Nay đã thấy cái cơ-quan của Tà hiện - hiện ra đó rồi, thì mau ăn năn trở về- THẦY cho chóng.

Khu Anh về Thiêng-Liêng rồi, tôi còn sợ cho Anh không thể đỡ chí đỡ cho Ông-CHUÔNG-PHÁP TRẦN-ĐẠO-QUANG cầm đầu được; vì Ngài ít chữ nghĩa làm sao mà phân biện bằng Anh. Tuy nói Ngài làm đầu chớ ai cũng rõ thiệt Anh làm chủ. Anh cũng không đỡ cho Ông-Tử được chút nào, vì không ai buộc Anh phải nghe Cơ của chúng nó cầm mà viết ra và cũng không đỡ được cho THẦY, ĐỨC LÝ hay là Chu TIÊN KHÁNH ký tên những Bài Giảng-Cơ Hậu-Giang đó, vì không có cái chí mà làm bằng cơ chắc chắn buộc cho Anh phải tin rằng thiệt TIÊN-PHẬT có giảng-cơ ký tên.

THẦY đã dạy ĐẠO khai thì TÀ khởi. Nó cũng dấp lầy tên THẦY mà cầm đồ lụa là tên TIÊN PHẬT, nên THẦY đã căn dặn ngoài THIỆT NHI THỜI-QUÂN của THẦY đã chọn dùng với tin THẦY có giảng nơi này, nơi nọ mà phải bị làm mưu tà quácám đó. Vậy nên Anh rất thông thả mà nghe hay không nghe tin hay không tin, tự nơi Anh, không có một máy chi bó buộc Anh hết, dặng ngày sau Anh không sang sót một máy chi dặng cho ai hết.

Tôi phân biệt tới đây, nếu Anh cũng chưa nghe được, thì tôi lấy hết tình Anh Em, xin Anh rút bỏ hết các sự giận hờn - phiền phức đi, dầu giận phải, hay giận

không phải cũng dùng chứa một máy trong tâm, vì cái giận thiệt cái của Tà dục - cho để cảm đó mình đó, Trong lòng Anh thiệt hết giận rồi, thì cái màn bí mật che án sẽ xủ xuống, Anh sẽ thấy tỏ rõ - chi chi cũng có THẦY biết, cũng có Chu PHẬT - THÁNH - TIÊN hay.

Thiên-Phong Chúc-Sắc nào ở Tây-Ninh thiệt có tội, thì bị phạt không khi nào chạy khỏi. Anh sẽ thấy rõ các sự Anh đã làm trong một năm rưỡi này, đối với Đạo Đức ra thế nào, xa Đạo-Đức bao nhiêu dặm. Chúng tôi Anh hết tâm nghe Cơ ĐỨC Hậu-Giang nữa ! Biết được sự thiệt rồi, mau mau tự nhiên Anh sẽ bãi hết các cuộc - Anh dương gầy, giải Chúc THÁI-ĐÀU-SU mới của Anh, vì Anh sẽ thấy rõ CỬU NHƯT trong Đạo-Hiệu THÁI-CA-THANH của Anh đó là một cái lác lẻo của Cơ để cho Anh biết mà phân biệt chọn giã đó.

không có THẦN hay TIÊN - THÁNH nào mà xúi Anh thêm nghịch, dạy Anh chia lìa a dốt Anh truyền rạo nhục mạ Tây-Ninh rồi lại gia-phong cho Anh và chư vị theo .. giúp Anh, hỏi dốt lập dựng Thánh-Thất .. Cầu-Vĩ mà làm Tòa-Thánh để nhóm Hộ .. Thánh Trung-Ưng, mượn nhà Anh mà làm Hiệp-Thiên-Đài, Anh sẽ thấy rõ rằng là

cơ cảm dỗ nương cái hơi phiến phứt của Anh và chư vị kia mà phát hiện ra những sự ấy đáng giúp cho mấy Anh em được thỏa tình tư tưởng, nghĩa là do cái nguồn nơi ấy mấy Anh em mà sản xuất đáng để cảm dỗ mấy Anh em đó.

Như Anh và chư vị theo Anh thiết tu hành muốn noi gương Đạo-Đức, muốn thiết minh chơn-ly, thì trước nên mau mau giải hết Chức-Sắc của Cơ HẬU-GIANG Phong, rồi lấy cái Đạo-Đức nơi trong mình trôi trôi ra mà bỏ hóa cho Chúng-Sanh, đi u dất Chúng-Sanh nơi con đường sáng láng. Thốt luôn những lời từ-thiện, một hành động cử chỉ nào cũng không sai về Đạo-Đức, lo độ những người chưa Nhập Môn, hóa những người còn tánh hung hăng, tự mình làm thế nào ra một gương lành tỏ rạng cho người hậu tán noi theo mà bước tới vãng vàng trên con đường Đạo-Đức.

Nếu Anh và mấy Anh Em theo Anh còn dụ dụ tiếc áo mào thì cái Minh-Chơn-Lý của mấy Anh Em sẽ bị nơi áo mào đó mà mất hết chủ nghĩa hay, rồi sẽ cũng vì áo mào đó trĩ nặng phải chìm không phương cứu vớt.

Xin Anh nghĩ cho cùng tột. Tôi khẩn cầu chư THẦN - THÁNH ban bố thêm sáng láng cho Anh mau thấy sự thiết mà hết dụ dụ,-

giải được chức mới, rồi lại khuyên Chư vị theo Anh giải sạch, ngày ấy mấy Anh em mới thiết MINH-CHƠN-LÝ, rồi mấy Anh em sẽ hồi tâm tự nhiên trở về THẦY, hòa hiệp lại như xưa mà chung lo mới Đạo.

Tôi bảo kiết rằng mấy Anh Em trên - TÒA-THÀNH TÂY-NINH đều vui lòng mà đưa tay tiếp nước mấy Anh Em Hậu-Giang cùng nhau tái hiệp trùng phùng, bỏ những điều rắc rối đã nảy ra cho cơ khảo của Tà Thần sắp đặt.

Cái hòa-hiệp đó là một Lễ hiến trân trọng hơn bao giờ hết cho THẦY. Xin Anh và mấy Anh Em theo Anh mau mau về hội hiệp mà dâng cho ĐÀI-TỬ-PHỤ, ĐÀI-TỬ-PHỤ sẽ vui lòng ban ân huệ đầy đủ cho chúng ta, từ đây sẽ khẩn khít như xưa chung nhau trau dồi nền Đạo lại cho tỏ rạng mà phổ-thông đến Ngoại Ban.

TÂY-NINH, le 1er Novembre 1.932

(Đã ký tên)

THƯỢNG-TUÔNG-THÀNH.

HIỆP-THIỆN-ĐẠI (AI - ĐẠC TAM - KỶ PHỔ - ĐỘ
(ĐỀ BÁT NIÊN)

Số: 9

TÒA - THÁNH, Le 10 Novembre 1.933
(23/9/Quý-Dậu)

LÊ TIẾP-THỂ kính cùng Chư Chức-Sắc -
Thiên-Phong Nam-Nữ và Chư Đạo-Hữu Lương
Phái.

Kính cùng Chư Hiền-Huynh và Chư Hiền
Tỷ.

Ngày 12 Septembre 1.933, Đạo-Hữu LÊ
BÁ-TRANG và chư Quyền ĐÀU-SU bên CỬU-CỬU
TRÙNG-ĐẠI bị ngưng quyền ngày 26 Juillet
1.933, Có ra Châu-Tri số: 146 nói can dự
đến Tệ-Đệ và toàn nền Chánh-Tri của Đạo.

Tệ-Đệ chỉ buồn cười rồi cũng bỏ qua
cho người biết xét mình mà ăn năn tự hối
Đề đầu ngày 20 Septembre 1933, người lại
ra thêm Tờ Châu-Tri số: 147 cố ý nhục mạ
ĐỨC QU.GIÁO-TÔNG và nhiều vị Chức-Sắc -
đương hành Đạo.

Tệ-Đệ vẫn điềm nhiên để xem coi trng
trong trí lực thường tình của người, sau
này này nở được nhiều điều chi đặc biệt
nữa.

Thật vậy, cách vài hôm sau quả có kẻ
phụ sự của người đến tại GIÁO-TÔNG-ĐƯỜNG

giục máy đánh chữ và vu vu. Rồi thì
càng ngày càng lộng, nào là nhóm ngày
nhóm đêm, nào là xúi dục kiện thưa, -
nào là hăm dọa bỏ tù Đạo-Hữu, nào là
kỳ cho 1 tháng nữa là đuổi hết cả -
ĐỨC QU.GIÁO-TÔNG và ĐỨC HỘ-PHÁP ra
khỏi Thánh-Địa, nào là hiệu hiệu tự
đắc, khoe rằng chấp ba ngựa cũng thắng
...v.v.v.

ĐÀU-SU gì mà Luật Đạo không thông
trách nhiệm không biết, thậm chí Kinh
cúng Tử Thời cũng không thuộc, tu hành
gì mà còn giả dối, còn mưu mô, còn
quyền quyền, thế thế, than ôi ! Nếu-
Tệ-Đệ không có phận sự đặc biệt trong
Hội-Thánh, thì Tệ-Đệ đã thối bước lâu
rồi, để cho họ tự quyền diệt Đạo.

Tệ-Đệ đâu có dám tự cho là toàn vẹn
nhưng từ ngày Tệ-Đệ nhứt định phe Đòi
đăng trọn hiến thân cho Đạo, từ ngày
về Tòa-Thánh Hành Đạo đến nay, thì Tệ-
Đệ hằng nguyện đem hết tâm trí để
giúp ích cho Đạo và hằng giữ trọn lòng
trung-cang thanh-bạch hầu quan soát -
các việc Đạo một cách chơn thật chánh
dang.

Biết bao phen Tê-Đệ nghĩ đến tâm -
lý cấp thời của nhiều Đạo-Hữu mà phải
đau lòng và lụy.

Tê-Đệ chán rõ họ đã không đủ đức
hành thâm phục nhơn tâm, mà cũng không
đủ tài trí dặng cầm vững nền Đạo, họ
chỉ có đủ mưu để đục loạn, chứ không có
đủ sức để trị bình.

Cả bằng có Tê-Đệ đều nắm sẵn nơi
tay dặng đợi ngày giải kẻ phạm ra TAM
GIÁO TÒA, sẽ cho toàn Đạo biết rõ rằng-
hai Đạo-Hữu LÊ-BÁ-TRANG và NGUYỄN-NGỌC
TUONG là người phản Đạo.

Tê-Đệ xin chư Đạo-Hữu cứ giữ phận
sự tu hành, đừng làm nghe mà sau này ăn
năn rất muộn.

Tê-Đệ vì phận sự quyết xin ĐỨC HỘ-
PHÁP giữ nghiêm Pháp-Luật và từ đây
ngày nào còn ĐỨC HỘ-PHÁP và Tê-Đệ thì
bọn Tà Thần đừng mong gì đến cửa Đạo mà
dung Tà Quyền để áp bức hãm dọa Đạo-
Hữu. /r

Nay Kính
T I Ế P - T H Ế
(Ký tên)
LÊ - THẾ - VINH

THỪA SAO Y /

TÒA-THÁNH, ngày 13 - 6 - Đinh-Sửu
(DL: 17 - 7 - 1997)